

15

1113.
224
20

QVÆSTIONUM

NOBILIORVM

DE

UTILISSIMA CONTRA-
CTUUM MATERIA

E
CLARISSIMI BARTOLI SCRIPTIS
passim excerptarum

FASCICULI DUO:

QUOS
AUSPICE DEO

ET

SUFFRAGIO ICTORUM ERFURT.

MICHAEL HENRI-
CUS *Grat* /

HALLENS. SAX. J. D.

ET

HERMANNUS ANDREAS

DOMINICUS HOHFELDT

MOGONUS

defendent

Die Saturni futuro, qui erit 6. (16.) Septembr.

AN. clo ldc LXXIX.

Horis à IX. ad XI. item à IV. ad VI. ante- & pomerid.

In Auditorio Coelico.

KÖNIGRIED
UNIVERS.
ZVITALLE

ERFURTI,
Typis KIRSCHIANIS,

Excell. In. Brücknero,

OPUSCULO DE LAS VIRTUDES Y VICES DE LOS REYES

DE DON ALONSO DE MELIANDRE

HERNANDEZ ANDREA DOMINGO DOTTOR
MORONO

QUESTIO I.
DE VITIIS ET VITIIS AN ET QUANDO

DE VITIIS AN ET QUANDO

DE VITIIS AN ET QUANDO

DE VITIIS AN ET QUANDO

DE VITIIS AN ET QUANDO

FASCICULUS I. 1114.

Quæstionum Nobiliorum de utilissimâ Contractuum Materiâ: RESPONDENTE

HERMANNO ANDREA DOMINICO Hohfeldt/ Mogono.

QVÆSTIO I.

Contractus aliàs invalidus an & quando firmetur juramento?

Quia contra bonos mores est, & isto casu non firmatur juramento c. non est obligatorium. 58. de Reg. Jur. in 6. Exempla sunt. in l. fin. de pact. l. 61. l. 134 de V. O.

Resp. Quod aut reprobatur contractus

Favore publicæ utilitatis, & aut publicæ utilitatis ratione

Principaliter: & non confirmatur juramento c. 12. de for. compet.

Secundario: & aut regula juris

Prohibet contractum vel alienationem tantum, ut in l. 5. de fund. dotal. & tunc firmatur juramento de jure Can. c. 28. de jurejur.

Præcipit personæ, ne contrahat, & tunc contractus non firmatur juramento.

In odium creditoris, & tunc juramento dicitur firmari c. significante f. de pignor. non tamen contractus firmatur

A

P

matur

A matur juramento, *auth. sacramenta puberum C. Si ad-*
versus venditor.

[Solùm invalidat contractum vel aliena-
Favore de- | tionem: & tunc contractus validatur
bitoris, & | juramento, *d. auth. sacram. puber.*
aut | Præcipit personæ: & tunc non validatur
| juramento.

Quia lex ipsi non assistit, non autem reprobatur. Exem-
plum est *in l. 38. §. 17. de V. O.* & ille validatur jura-
mento.

Ratione solennitatis probatoriæ: & non firmatur; quia,
cùm istæ solennitates ob publicam utilitatem sint in-
troducæ, nec pactis, nec juramentis privatorum
possunt tolli, *l. 38. de pact.*

Ratione defectûs solennitatis formalis: & juramentum
valet omni modo, quò potest. Quod limita; nisi
sit defectus circa consensum: nam si consensus de-
ficit totaliter, vel est limitatus certo modo, vel cer-
tâ conditione, eodem modo intelligatur juramen-
tum. Non enim se extendit ulterius, quàm con-
sensum est.

Ratione rei vel materiæ, super qua contractus inter-
ponitur: ut si contrahitur super re, cujus non est
commercium: tunc non validatur juramento, nec
juramentum ipsum; quia continet impossibile de
facto & de jure, cùm consensus privatorum non
possit implere defectum rei.

Propter alias subditorum utilitates. Exemplum habe-
mus *in l. 8. de Transact.* ubi prohibetur transactio su-
per alimentis: item in donatione inter virum & u-
xorem, ut & *in l. 15. & 22. C. d. pact.* Et istis casi-
bus puto, quòd confirmetur juramento de Jure Ca-
nonico, *c. 2. de pact. in 6.*

II. Si

Si in contractu fuit erratum circa materiam, vel intercessit alius defectus, quâ actione agere possit pars, quæ decepta est?

Resp. Quòd aut loquimur in contractu	{	Innominato, qui nullus est ipso jure, & tunc aut,	{ De partium voluntate: & agitur actione præscriptis verbis, l. 5. §. 1. de præscript. verb.
			{ Non ex partium voluntate: & tunc agitur conditione ob causam, vel de dolo, arg. l. 1. de donat. & l. 7. pr. ff. de dolo.

Nominato bonæ fidei, & aut contractus	{		{ Adhuc est aliquis, licet habeat defectum: & agitur actione ex eo contractu, ut reddatur, quod est utrinque datum, l. 11. §. 5. ff. de action. emt.
			{ De partium voluntate: & non potest agi actione ex eo contractu, ut reddatur, quod est utrinque datum, l. 11. §. 6. de action. emt.

Ipso jure nullus, & aut est nullus	{		{ De partium voluntate: & non potest agi actione ex eo contractu, ut reddatur, quod est utrinque datum, l. 11. §. 6. de action. emt.
			{ obligatio oritur temp. illius contractus sic de facto inniti: & tunc agitur actione ex eo contractu.

Præter partium voluntatem, & aut debet agi ad id, quod	{		{ obligatio non fuit orta, sed ex post facto, ut ad repetendum id, quod est postea traditum: & tunc agitur dolo l. 7. pr. ff. de dolo.

Debitum ex uno contractu qualiter possit converti in debitum ex alio?

<p>Non tollatur: & tunc aut loquimur in contractu vel qd. contractu</p>	<p>Non tollatur: & tunc aut loquimur in contractu vel qd. contractu</p>	<p>Universali, ut mandato administrationis omnium bonorum, tutelâ, negotiorum gestorum, societate, & tunc devolvitur in aliud debitum, <i>l. 35. ff. de negot. gest.</i> Speciali, & tunc regula est: quod in aliud debitum ex aliâ causâ non convertitur, si prius non tollatur: quia nihil ad me debet pervenire durante obligatione primâ, <i>l. 6. §. 6. ff. Mandat.</i> Fallit tamen, si interponitur stipulatio animo non novandi <i>l. 4. in pr. de Usur.</i> item in constitutâ pecuniâ, <i>l. 18. ff. de Constit. pecun.</i></p>
<p>Resp. Aut devolvitur in aliud debitum ita, ut prius</p>	<p>Tollatur, & transfundatur in aliud: & aut queritur, an possit fieri per</p>	<p>Stipulationem? & sine dubio potest fieri, <i>l. 1. ff. de Novat.</i> Alium contractum, quàm stipulationem: & aut is contractus Potest perfici interventu cujuslibet rei, & tunc potest fieri, <i>l. 58. §. 1. de jur dot.</i> quia libertatio quæ ex primâ causâ obvenit, cedit in causam secundi contractus. Requirit certas res, ut cõsistentes in numero, pondere & mensurâ: & aut illæ res Extant solutioni paratæ: & potest converti in aliud debitum, <i>l. 15. de R. C.</i> Non extant: & non potest converti in aliud debitum, <i>l. 34. ff. Mandat.</i></p>

IV. Cul.

Culpa qualiter veniat in Contractibus & (occasionaliter) ultimis volun- tatibus ?

Resp Quod aut loquimur in actione descendente ex

Ultimā volun-
tate, & sic ex
testamento; &
aut heres per-
cepit ex testa-
mento

Modicam utilitatem, legatarii autem seu fidei-
commissarii magnam: & solus dolus &
lata culpa venit, *l. 22. §. 3. ad Sct. Trebell.*

Magnam utilitatem, at legatari & fidei-commis-
sari parvam: & venit levissima culpa, *l. 47. §. 5. ff. de legat. 1.*

Æqualem utilitatem cum legatariis & fidei-
commissariis: & tunc venit levis culpa, *l. 108. §. 12. de Legat. 1. l. 5. §. 2. ff. Commod.*

Depo-
sito, &
deposi-
tum est
factum
gratiā

Nominato, & aut loquimur in
Contractu, & aut ex contractu

Deponentis tan-
tūm, prout fit re-
gulariter, & lo-
quimur in actio-
ne depositi

Depositari
tantūm & aut lo-
quimur in actio-
ne depositi

Utriusque: & tunc uterque tenetur de levi cul-
pā, *l. 1. §. 35. ff. Depositi.*

Contrariā: & in eā venit culpa
levissima *l. si ferrus §. idque
evidentius de Furt.*

Directa, & aut
Se obtulit, & tenetur de
levissima *l. 1. §. 35. de-
positi.*

Non se obtulit, & tenetur
de culpā levi seu latio-
ri, *l. quod Nerva ff. de-
positi.*

A	B	Mandato, quod fit gratiā mandantis tantum: & tunc aut loquimur in	{ Contrariā: & in eā culpa venit levissima <i>l. 61. §. 5. ff. de Furt.</i> Directā; & aut in isto manda- to venit id, quod requirit	{ Modicam & quasi nullam indu- striam: & venit solus do- lus & lata culpa, <i>l. 29. pr. ff. Mandat.</i> Non magnam industriam sed aliquam diligentiam: & venit dolus, lata culpa, & le- vis, <i>l. 21. C. Mandati.</i> Exactissimam industriam & di- ligentiam: & venit culpa le- vissima <i>l. 13. C. Mandati.</i>
		Tutelā, & venit dolus, lata culpa, & levis,	<i>l. 7. C. arbitr. tutel.</i>	
		Actione negotiorum gestorum; & venit lata culpa & levis,	<i>l. 3. §. 9. de Negot. gest.</i>	
		Commodato: & aut fit gratiā	{ Recipientis tantum; & aut loqui- mur in a- ctione commo- dati	{ Contrariā: & in eā venit dolus & lata culpa tantum, <i>l. pen. ff. Commodat.</i> { Ultra se obtulit ad commodandum. & commodarius tan- tum de dolo & la- ta culpa tenetur, <i>l. 5. §. 10. ff. Commodat.</i> { Non obtulit se: & ve- nit culpa levissima <i>d. l. 5. §. 2.</i>
			Commodantis tantum: & venit lata culpa sola, <i>d. l.</i>	
		Precario: & aut loqui- mur	{ Ante moram: & venit dolus & lata culpa tan- tum <i>l. 8. §. illud ff. de Precar.</i> { Post moram: & venit culpa levis, <i>d. l. quæsitū §. 4.</i>	
		Innominato: & ille judicatur secundum naturam contractus nominati, cui assimilatur: quod est notabile, probaturque in	<i>l. 10. §. 1. Commodat.</i>	V. Error

Error juris an & quando lata fit culpa?

Resp.
Quòd aut
loquimur
de jure

Communi:
& tunc aut
illud jus est

Certum & limitatum, quia de hoc est casus legis: & talis ignorantia est lata culpa, *l. 9. §. 3. ff. de jur. & fact. ignor.*

Dubium, quia sunt opiniones Dd. vel quia de hoc non habemus legem expressam, sed argumenta verosimilia: & tunc talis ignorantia non est simpliciter lata culpa, sed debet judicari lata culpa, levis & levissima, sicut patet de ignorantia facti *l. 2. de jur. & facti. ignor.*

Hominibus ejusdem municipii: & tunc lata est culpa eadem ratione; si tamen sint ejusdem conditionis, & præsentes, *l. fin. ff. de Decret. ab ord. faciend.*

Municipali:
& aut lo-
quimur de

Hominibus alterius municipii: & obtinet idem, quod in errore facti, *c. 1. de Constitut. in 6.* Non obstat, quòd non omnes sunt ejusdem professionis, quia non omnes homines sunt Jurisconsulti: illa enim scientia, quæ est in Jurisperitis, videtur non deesse cuilibet vulgari homini; quia peritos possunt consulere, & istud faciunt communiter omnes, *l. 10. ff. de Bon. possess.*

Speciali: & tunc illa ignorantia non est lata culpa, *Br. in l. 32. ff. Depositi.*

VI, Tem-

VI.

Tempus quando dicatur adjectum causâ limitandæ, & quando differendæ obligationis?

Resp.
Quod aut
dies appo-
nitur

Conditioni,
& aut appo-
nitur

Affirmativè: & tunc vocatur appositum causâ limitandæ obligationis, & conditio veniens intra tempus facit committi obligationem; secus si veniat post tempus *l. 18. §. 11. ff. de damn. infect.*

Negativè: & tunc vel limitandæ, vel differendæ obligationis causâ habetur *in l. 10. de V. O.*

Ex, ut ex die Calendarum: & tunc vocatur appositum causâ differendæ solutionis, *l. 44. §. 1. in pr. de oblig. & act.*

Dispositio-
ni, & aut
apponitur
per dictio-
nem

In qua adjectum est tempus causâ multiplicandæ obligationis; & tunc causâ limitandæ obligationis videtur factâ: ut promittis mihi dare decem annua, quoad vivam, *l. 56. §. 4. d. V. O.*

Ad, quoad,
usque, & si-
miles, & aut
præcedit
obligatio

Simpliciter,
& aut obli-
gatio conti-
net aliquid,
quod habet
causam

Successivam, ut
pacti. & tunc
videtur ap-
poni causâ
limitandæ
obligationis,
l. 4. de servit.
Momentaneâ:
& tunc cau-

sa differendæ solutionis videtur facta, nisi id agant contrahentes, ut causâ limitandæ obligationis fiat, *l. 44. §. 1. 2. de obligat. & action.*

VII. S.

Tacitum an & quando habeatur pro expresseo?

Resp. Quaedam sunt, quae pendent ex

Voluntate unius, ut ultimae voluntates: & in iis tacitum habetur pro expresseo, l. 33. de auro & argent. legat. l. 19. de Cond. & demonstr.

Verbis: & aut

Omittitur formale contractus, ut verba: & tunc vitiatur ac pro omisso habetur, l. 1. de V. O. l. 99. ff. eod.

Forma servatur, sed substantiale quid omitti - { Illud agebatur tacite, & potest probari, & habetur pro expresseo, l. 94. de V. O.

Voluntate duorum; & aut contractus celebratur

tur, ut locus vel res: & aut { Non potest probari illud tacite actum: & habetur pro omisso, l. 2. §. 5. ff. de eo, quod cert. loc.

Non omittitur aliquid de substantialibus, sed de accidentalibus vel naturalibus contractus: & tunc idem obtinet in contractu, qui celebratur verbis, quod obtinet in contractu, qui celebratur re, vel consensu, prout infra.

Re vel consensu: & aut omissum venit

{ Ex natura contractus: & tacitum habetur pro expresseo, l. 3. de R. C.

Non ex natura contractus, & tunc aut { Intellectum ab uno: & non habetur pro expresseo, l. 7. C. de Condict. ob causam l. 25. C. de transact.

illud tacitum fuit { Intellectum ab utroque: & habetur pro expresseo l. 3. in fin. de V. O. Intellectum autem ab utro-

que probabitur 1. si fuit de natura contractus: 2. si de hoc erat consuetudo: 3. ex praefationibus: 4. ex aliis legitimis conjecturis.

Q

X. Pro

Pro consentiente quando habeatur, qui tamen verè non consentit?

<p>Absente, eoque aut</p>	<p>Ignorante: & ille nunquam præsumitur consentire. Ita not. vulgo in l. 45. § fin. de R Nupt.</p>	<p>Cogitur consentire: & præsumitur consentire, l. 2. §. 2. ff. solut. matr. Non cogitur consentire: & nec præsumitur consentire, l. 4. pr. de Noxal action.</p>
<p>Resp. Quòd aut loquimur de</p>	<p>Non requiritur nec consensus, nec dissensus: & tunc nulli applicabitur, ita ut nec consentire, nec dissentire dicatur l. 1 ff. de Tribut. act. §. 3.</p>	<p>Per contumaciam: & præsumitur consentire vel negare in damnum sui. l. 11. §. 4. de interrogat. in jur. fac.</p>
<p>Præsentem, scientem, & tacentem, & iterum loquimur aut de casu, in quo</p>	<p>Requiritur vel consensus, vel dissensus; & tunc aut quis tacet</p>	<p>Non per Uniformi, isq; actus aut respicit contumaciam: & aut loquimur in actu</p>

A

B

Meum

Mandat.

Jus reale, & Tertii: & obtinet, quod Br. habet
aut circa in l. fin. C. de remiss. pign.
id, quod
habet in re

Non possum impe-
dire: & non præ-
sumitur consensus,
l. 39. ff. de pignor. act.
Fallit tamen ratio-
ne constitutionis.

Mea: & aut
est actus,
quem cõ-
tradicen-
do

Possum impedire: &
præsumitur con-
sensus, l. 12. ff. de pig-
nor. & ibi Gl.

Meum præ-
judicium:
& tunc aut
circa

Jus personale: & in dubio tacens non videtur
consentire, l. 8. §. 1. ff. de Procurat.

Jus tertii, cujus bona spectant ad me cura &
solicitudine: & non præsumor consentire.

Præcessit: & præsumor consentire, l. 2. C. de ac-
quir. possess.

Difformi ut cum
intras in posses-
sionem meam;
& aut contra-
ctus

Magno: & videor dissentire,
l. pen. de furt.

Non præcessit: &
aut tractatur
de præjudicio

Modico: & præsumor con-
sentire, l. 7. de Pecul.

Q 2

XI. Casu

Casus fortuiti periculum an & quando quis possit in se recipere ?

Resp.
Quod aut loquimur de stipulationibus

Judicialibus, vel pratoriiis: & aut renunciantur casibus fortuitis

Conventionalibus: & aut stipulans

Simpliciter: & talis renunciatio non valet, l. 4. §. 4. ff. Si quis caution. in jud.

Specialiter: & valet talis renunciatio.

Exprimit se suscipere periculum casus fortuiti & valet, ac stipulans de omni casu fortuito tenetur, l. 6. C. de piguerat. action.

Non exprimit quicumque de casu fortuito, sed recipit periculum simpliciter: & aut ille, qui suscipit

Erat is, ad quem pertinebat periculum ante contractum: & tenetur de casu fortuito, l. 5. ff. de Naut. faen.

Ipsa primo, non tenebatur ad periculum: & aut

Possessio rei non transit ad eum, qui suscipit periculum: & tenetur de casu fortuito, l. 10. ff. pr.

A

B

C

A

B

C

ff. pr. de peric. & commod. reivend. Ratio est: quia non est verosimile, quòd quis in re, quam non habet, committat solùm culpam; Ergò ad casum referri potest. 1120.

Possessio reitran- sit ad e- um; & aut ex naturã contra- ctus ve- niebat { Levis culpa: & tenebitur de levissimã l. 36. ff. Locat.

Levissima, ut incommodato: & tene- bitur de casu fortuito, l. 39. ff. Mandat.

Casus fortuitus. & tunc istud in se susci- pere periculum hoc operatur, ut, cum prius tenebatur saltem de casu contingenti absque culpã alteriuspar- tis, dummodò dolus absit, l. 62. §. fin. ff. de contrah. emt. nunc omnem planè casum fortuitum præstare obstrictus sit: Siquidem enunciatio simpliciter indefinita semper æquipollet univer- sali, per vulg.

Quædam expressit, de casu fortuito, & subjunxit clausulam generalem de periculo recipiendo: & indistinctè tene- tur de casibus similibus, vel minoribus, non vero majori- bus, Br. in l. 4. ff. Si quis cautioni in jud.

Q 3

XII. De

noti nati eventus quem i. cont. i. non, inram. d. l. o. k. i.
 prohib. i. videtur, vel auctore XII. i. in auct. l. 6. §. 7.
 §. Prof. l. 19. l. 1. §. 1. §. 2. §. 3. §. 4. §. 5. §. 6. §. 7. §. 8. §. 9. §. 10. §. 11. §. 12. §. 13. §. 14. §. 15. §. 16. §. 17. §. 18. §. 19. §. 20. §. 21. §. 22. §. 23. §. 24. §. 25. §. 26. §. 27. §. 28. §. 29. §. 30. §. 31. §. 32. §. 33. §. 34. §. 35. §. 36. §. 37. §. 38. §. 39. §. 40. §. 41. §. 42. §. 43. §. 44. §. 45. §. 46. §. 47. §. 48. §. 49. §. 50. §. 51. §. 52. §. 53. §. 54. §. 55. §. 56. §. 57. §. 58. §. 59. §. 60. §. 61. §. 62. §. 63. §. 64. §. 65. §. 66. §. 67. §. 68. §. 69. §. 70. §. 71. §. 72. §. 73. §. 74. §. 75. §. 76. §. 77. §. 78. §. 79. §. 80. §. 81. §. 82. §. 83. §. 84. §. 85. §. 86. §. 87. §. 88. §. 89. §. 90. §. 91. §. 92. §. 93. §. 94. §. 95. §. 96. §. 97. §. 98. §. 99. §. 100. §. 101. §. 102. §. 103. §. 104. §. 105. §. 106. §. 107. §. 108. §. 109. §. 110. §. 111. §. 112. §. 113. §. 114. §. 115. §. 116. §. 117. §. 118. §. 119. §. 120. §. 121. §. 122. §. 123. §. 124. §. 125. §. 126. §. 127. §. 128. §. 129. §. 130. §. 131. §. 132. §. 133. §. 134. §. 135. §. 136. §. 137. §. 138. §. 139. §. 140. §. 141. §. 142. §. 143. §. 144. §. 145. §. 146. §. 147. §. 148. §. 149. §. 150. §. 151. §. 152. §. 153. §. 154. §. 155. §. 156. §. 157. §. 158. §. 159. §. 160. §. 161. §. 162. §. 163. §. 164. §. 165. §. 166. §. 167. §. 168. §. 169. §. 170. §. 171. §. 172. §. 173. §. 174. §. 175. §. 176. §. 177. §. 178. §. 179. §. 180. §. 181. §. 182. §. 183. §. 184. §. 185. §. 186. §. 187. §. 188. §. 189. §. 190. §. 191. §. 192. §. 193. §. 194. §. 195. §. 196. §. 197. §. 198. §. 199. §. 200. §. 201. §. 202. §. 203. §. 204. §. 205. §. 206. §. 207. §. 208. §. 209. §. 210. §. 211. §. 212. §. 213. §. 214. §. 215. §. 216. §. 217. §. 218. §. 219. §. 220. §. 221. §. 222. §. 223. §. 224. §. 225. §. 226. §. 227. §. 228. §. 229. §. 230. §. 231. §. 232. §. 233. §. 234. §. 235. §. 236. §. 237. §. 238. §. 239. §. 240. §. 241. §. 242. §. 243. §. 244. §. 245. §. 246. §. 247. §. 248. §. 249. §. 250. §. 251. §. 252. §. 253. §. 254. §. 255. §. 256. §. 257. §. 258. §. 259. §. 260. §. 261. §. 262. §. 263. §. 264. §. 265. §. 266. §. 267. §. 268. §. 269. §. 270. §. 271. §. 272. §. 273. §. 274. §. 275. §. 276. §. 277. §. 278. §. 279. §. 280. §. 281. §. 282. §. 283. §. 284. §. 285. §. 286. §. 287. §. 288. §. 289. §. 290. §. 291. §. 292. §. 293. §. 294. §. 295. §. 296. §. 297. §. 298. §. 299. §. 300. §. 301. §. 302. §. 303. §. 304. §. 305. §. 306. §. 307. §. 308. §. 309. §. 310. §. 311. §. 312. §. 313. §. 314. §. 315. §. 316. §. 317. §. 318. §. 319. §. 320. §. 321. §. 322. §. 323. §. 324. §. 325. §. 326. §. 327. §. 328. §. 329. §. 330. §. 331. §. 332. §. 333. §. 334. §. 335. §. 336. §. 337. §. 338. §. 339. §. 340. §. 341. §. 342. §. 343. §. 344. §. 345. §. 346. §. 347. §. 348. §. 349. §. 350. §. 351. §. 352. §. 353. §. 354. §. 355. §. 356. §. 357. §. 358. §. 359. §. 360. §. 361. §. 362. §. 363. §. 364. §. 365. §. 366. §. 367. §. 368. §. 369. §. 370. §. 371. §. 372. §. 373. §. 374. §. 375. §. 376. §. 377. §. 378. §. 379. §. 380. §. 381. §. 382. §. 383. §. 384. §. 385. §. 386. §. 387. §. 388. §. 389. §. 390. §. 391. §. 392. §. 393. §. 394. §. 395. §. 396. §. 397. §. 398. §. 399. §. 400. §. 401. §. 402. §. 403. §. 404. §. 405. §. 406. §. 407. §. 408. §. 409. §. 410. §. 411. §. 412. §. 413. §. 414. §. 415. §. 416. §. 417. §. 418. §. 419. §. 420. §. 421. §. 422. §. 423. §. 424. §. 425. §. 426. §. 427. §. 428. §. 429. §. 430. §. 431. §. 432. §. 433. §. 434. §. 435. §. 436. §. 437. §. 438. §. 439. §. 440. §. 441. §. 442. §. 443. §. 444. §. 445. §. 446. §. 447. §. 448. §. 449. §. 450. §. 451. §. 452. §. 453. §. 454. §. 455. §. 456. §. 457. §. 458. §. 459. §. 460. §. 461. §. 462. §. 463. §. 464. §. 465. §. 466. §. 467. §. 468. §. 469. §. 470. §. 471. §. 472. §. 473. §. 474. §. 475. §. 476. §. 477. §. 478. §. 479. §. 480. §. 481. §. 482. §. 483. §. 484. §. 485. §. 486. §. 487. §. 488. §. 489. §. 490. §. 491. §. 492. §. 493. §. 494. §. 495. §. 496. §. 497. §. 498. §. 499. §. 500. §. 501. §. 502. §. 503. §. 504. §. 505. §. 506. §. 507. §. 508. §. 509. §. 510. §. 511. §. 512. §. 513. §. 514. §. 515. §. 516. §. 517. §. 518. §. 519. §. 520. §. 521. §. 522. §. 523. §. 524. §. 525. §. 526. §. 527. §. 528. §. 529. §. 530. §. 531. §. 532. §. 533. §. 534. §. 535. §. 536. §. 537. §. 538. §. 539. §. 540. §. 541. §. 542. §. 543. §. 544. §. 545. §. 546. §. 547. §. 548. §. 549. §. 550. §. 551. §. 552. §. 553. §. 554. §. 555. §. 556. §. 557. §. 558. §. 559. §. 560. §. 561. §. 562. §. 563. §. 564. §. 565. §. 566. §. 567. §. 568. §. 569. §. 570. §. 571. §. 572. §. 573. §. 574. §. 575. §. 576. §. 577. §. 578. §. 579. §. 580. §. 581. §. 582. §. 583. §. 584. §. 585. §. 586. §. 587. §. 588. §. 589. §. 590. §. 591. §. 592. §. 593. §. 594. §. 595. §. 596. §. 597. §. 598. §. 599. §. 600. §. 601. §. 602. §. 603. §. 604. §. 605. §. 606. §. 607. §. 608. §. 609. §. 610. §. 611. §. 612. §. 613. §. 614. §. 615. §. 616. §. 617. §. 618. §. 619. §. 620. §. 621. §. 622. §. 623. §. 624. §. 625. §. 626. §. 627. §. 628. §. 629. §. 630. §. 631. §. 632. §. 633. §. 634. §. 635. §. 636. §. 637. §. 638. §. 639. §. 640. §. 641. §. 642. §. 643. §. 644. §. 645. §. 646. §. 647. §. 648. §. 649. §. 650. §. 651. §. 652. §. 653. §. 654. §. 655. §. 656. §. 657. §. 658. §. 659. §. 660. §. 661. §. 662. §. 663. §. 664. §. 665. §. 666. §. 667. §. 668. §. 669. §. 670. §. 671. §. 672. §. 673. §. 674. §. 675. §. 676. §. 677. §. 678. §. 679. §. 680. §. 681. §. 682. §. 683. §. 684. §. 685. §. 686. §. 687. §. 688. §. 689. §. 690. §. 691. §. 692. §. 693. §. 694. §. 695. §. 696. §. 697. §. 698. §. 699. §. 700. §. 701. §. 702. §. 703. §. 704. §. 705. §. 706. §. 707. §. 708. §. 709. §. 710. §. 711. §. 712. §. 713. §. 714. §. 715. §. 716. §. 717. §. 718. §. 719. §. 720. §. 721. §. 722. §. 723. §. 724. §. 725. §. 726. §. 727. §. 728. §. 729. §. 730. §. 731. §. 732. §. 733. §. 734. §. 735. §. 736. §. 737. §. 738. §. 739. §. 740. §. 741. §. 742. §. 743. §. 744. §. 745. §. 746. §. 747. §. 748. §. 749. §. 750. §. 751. §. 752. §. 753. §. 754. §. 755. §. 756. §. 757. §. 758. §. 759. §. 760. §. 761. §. 762. §. 763. §. 764. §. 765. §. 766. §. 767. §. 768. §. 769. §. 770. §. 771. §. 772. §. 773. §. 774. §. 775. §. 776. §. 777. §. 778. §. 779. §. 780. §. 781. §. 782. §. 783. §. 784. §. 785. §. 786. §. 787. §. 788. §. 789. §. 790. §. 791. §. 792. §. 793. §. 794. §. 795. §. 796. §. 797. §. 798. §. 799. §. 800. §. 801. §. 802. §. 803. §. 804. §. 805. §. 806. §. 807. §. 808. §. 809. §. 810. §. 811. §. 812. §. 813. §. 814. §. 815. §. 816. §. 817. §. 818. §. 819. §. 820. §. 821. §. 822. §. 823. §. 824. §. 825. §. 826. §. 827. §. 828. §. 829. §. 830. §. 831. §. 832. §. 833. §. 834. §. 835. §. 836. §. 837. §. 838. §. 839. §. 840. §. 841. §. 842. §. 843. §. 844. §. 845. §. 846. §. 847. §. 848. §. 849. §. 850. §. 851. §. 852. §. 853. §. 854. §. 855. §. 856. §. 857. §. 858. §. 859. §. 860. §. 861. §. 862. §. 863. §. 864. §. 865. §. 866. §. 867. §. 868. §. 869. §. 870. §. 871. §. 872. §. 873. §. 874. §. 875. §. 876. §. 877. §. 878. §. 879. §. 880. §. 881. §. 882. §. 883. §. 884. §. 885. §. 886. §. 887. §. 888. §. 889. §. 890. §. 891. §. 892. §. 893. §. 894. §. 895. §. 896. §. 897. §. 898. §. 899. §. 900. §. 901. §. 902. §. 903. §. 904. §. 905. §. 906. §. 907. §. 908. §. 909. §. 910. §. 911. §. 912. §. 913. §. 914. §. 915. §. 916. §. 917. §. 918. §. 919. §. 920. §. 921. §. 922. §. 923. §. 924. §. 925. §. 926. §. 927. §. 928. §. 929. §. 930. §. 931. §. 932. §. 933. §. 934. §. 935. §. 936. §. 937. §. 938. §. 939. §. 940. §. 941. §. 942. §. 943. §. 944. §. 945. §. 946. §. 947. §. 948. §. 949. §. 950. §. 951. §. 952. §. 953. §. 954. §. 955. §. 956. §. 957. §. 958. §. 959. §. 960. §. 961. §. 962. §. 963. §. 964. §. 965. §. 966. §. 967. §. 968. §. 969. §. 970. §. 971. §. 972. §. 973. §. 974. §. 975. §. 976. §. 977. §. 978. §. 979. §. 980. §. 981. §. 982. §. 983. §. 984. §. 985. §. 986. §. 987. §. 988. §. 989. §. 990. §. 991. §. 992. §. 993. §. 994. §. 995. §. 996. §. 997. §. 998. §. 999. §. 1000.

De casu an & quando quis teneatur, si ipsum culpa præcesserit?

Cadit in moram; & tunc quis tenetur de casu fortuito, l. Si cert. pet. l. 23. ff. de. Verb Oblig

Non est ordinata ad casum, quia ex ipsa nullo modo potest casus contingere: & tunc non tenetur de casu, l. 38. ff. de Statu lib.

Est secutus propter illam culpam: & tenetur de casu, l. 5. §. 10. ff. Commod.

In non faciendo: & non tenetur quis de casu, l. 4. de Impens. in res dotal. fact.

Non cadebat in delictum: & non tenetur de casu, l. fin. §. 1. ad L. Rhod. de jact.

Rem ipsam: & tenetur de casu fortuito post eveniente, l. 51. ff. ad L. Aquil.

Usum rei: & non tenetur de casu post eveniente, l. 16. ff. de cond. furt.

Resp. Aut illa culpa

Non cadit in moram: & aut illa culpa

Hic est qui est culpa
 aut in delicti
 culpa est necessaria
 ad delictum
 & culpa dicitur
 Nihilomi-
 nus con-
 tigisset,
 etsi cul-
 pa non in-
 tercessis-
 set: & aut
 culpa fu-
 it com-
 missa

In faciendo, & aut factum

Cadebat in delictum: & aut committebatur delictum circa

XIII. Sine

Sine actione utrum quis admittatur ad agendum?

Resp. Quod aut actio deficiat

Ab initio: & aut

Speratur, quod actio oritura sit in litis contestatione: & admittitur quis ad agendum, l. 9. ff. de V. oblig.

Non speratur, quod actio oritura sit: & aut quis agit, ut ex illo iudicio

Sententia sequatur, & porro, aut loquimur

Invito reo: & non admittitur ad agendum l. 6. §. ult. ff. de negot. gest.

Reo volente expresse: & admittitur, l. 9. §. 5. ad exhib.

Alia stipulatio committatur: & tunc non admittitur ad agendum, l. 55. ff. de contrah. emt.

Ex post facto, quæ ab initio competebat: & tunc, si iudicium non procederet, aut

Reus locupletaretur cum alienâ jacturâ: & iudicium procedit l. 18. de rei vindic.

Non locupletaretur cum alienâ jacturâ: & iudicium non procedit, sed fiet absolutio ab observatione iudicii, §. fin. Inst. de perpet. & temp. action.

XIV. Ex

XIV.

Ex dispositione legis an oriatur
jus agendi?

Resp. Aut lex procedit	Imperando seu præcipiendo : & aut præcipit aliquid, quod respicit com- modum	Ejus tantum, cui præcipitur: & non oritur a- ctio. Magis enim est permissio & consili- um, quàm præceptum, <i>l. 8. de offic. Præsidi.</i> Alterius, quàm ejus, cui præcipitur: & oritur jus agendi; quod probatur in omnibus in- terdictis restitutoriis, <i>l. 4. C. de serv. fugitiv.</i>
		In re: & iterum aut in re
		Suâ: & non oritur jus a- gendi, sed efficitur, ut ille actus sit validus & im- punitus, <i>l. 21. C. Mandat.</i> Alienâ & oritur jus agen- di, <i>l. 13. §. 1. ff. Comm. præ- dior.</i>
	Permittendo: & aut permitti- tur aliquid fie- ri	Quod non fit in lo- co, seu ut loco co- hæreat: & aut ve- nit ex- plican- dum in- tra per- sonam

Principaliter propter se:
& competit jus agendi,
utputa in casibus, in
quibus filius potest a-
gere

A

A

Verando, & aut lex

B gere contra patrem, ut eum emanci-
pet, l. 12. C. de episcop. audient.

Propter aliud: & jus agendi non com-
petit; sed sufficit, quod ille, qui debet
facere, impleat pro parte sua, quan-
tum potest. Hoc probatur per omnes
ll. quæ agunt de oblatione & consignatione,
l. 19. C. de Usur.

Expresse prohibet jus agendi, utputa ne actio petitiõve
detur: & est indubitabile, quod solùm paretur exce-
ptio l. 2. §. 1. ad Sc. Vellejan.

Ejus vel heredis ejus, cui vetatur: & o-
ritur jus excipiendi non agendi, l. 1. in
pr. ad L. Falcid. Et licet solutione factâ
per errorem competeret conditio
indebiti; tamen ipsa non oritur ex illâ
lege vetante vel inducente exceptio-
nem; sed descendit ex quasi contra-
ctu, qui celebratur solutione, l. 33. ff. de
cond. indeb.

Prohibet factũ,
& aut vetat
aliquid ad
commodum

Alterius, quàm cui vetatur: & sine du-
bio oritur jus agendi. Et hoc proba-
tur in omnibus interdictis prohibito-
riis, l. 1. & 2. C. ne lic. potent.

Prohibet puniendo: & sine dubio competit jus agendi, ut
patet ex omnibus ll. maleficia punientibus, Br. in l. 1. n. 3.
de Cond. ex lege.

R

XV. Jus

a-
ili-
l.
tur
in-
v.
a-
ille
m-
at.
en-
re-
gen-
ibus
l ex
am
ndi
em:
hoc
nen
age-
r se:
ndi,
, in
t a-
gere

Jus agendi quando ex lege competit,
utrum sit actio, an officium judicis?

Resp.
Aut ver-
ba legis
dispo-
nentis

Referuntur ad partes : & semper oritur actio l. 2. ad L. Aquil. & hoc apparet in omnibus interdicitis Prætoriiis.

Directè circa jus agendi: & sine dubio producunt actionem, & hoc apparet in omnibus interdicitis, quæ dicunt: judicium dabo. Licet etiam verba referantur ad judicem, tamen quia directò circa jus agendi disponunt, producunt actionem, l. 7. de jurid. omn. judic.

Referuntur ad ju-
dicem: & aut
verba legis dis-
ponunt

Affirmativè: & semper competit officium judicis. l. 24 ff. de Minorib.

Circa factū:
& aut ver-
ba refe-
runtur ad
judicem

Negativè: & tunc non datur officium judicis. Non enim aliquid committitur judici directè; sed magis parit actionem ei, ad cujus utilitatem verba fuerunt prolata, l. 1. ff. quod met. caus. Ubi Prætor dicit: Quod metus causâ gestum erit, ratum non habeo. Licet autem verba referantur ad judicem; tamen quia referunt pri-

Simpliciter & personaliter proferuntur: & competit jus cogendi sive in terminis nostra quæst. actio; ut in auth. Sacramenta puberum C. si adversus vendit.

vativè, non pariunt officium judicis, sed actionem parti, ad cujus commodum privatio illa inducitur.

XVI. In

In rei æstimatione quod tempus inspiciatur?

Resp. Aut queritur de tempore

Jure actionis : & inspicitur tempus contractus, nec ultra crescit l. 28 ff. de Novat.

Aquo debeat fieri æstimatione : & tunc aut æstimatione debetur

Judicis officio : & aut

Mora fuit contracta tempore celebrati contractus, vel promissionis seu obligationis : & inspicitur tempus contractus, l. 3. §. 3. de act. emt.

Mora tunc non fuit contracta : & aut

Mora præcessit lit. contest. & inspicitur tempus moræ, l. 22. Si cert. pet.

Mora non præcessit : & inspicitur tempus lit. contest. l. fin. de Truic. & hoc est verum in æstimatione, quæ immediatè fit à judice; in eâ verò, quæ fit secundum affectionem per juramentum in litem, inspicitur tempus sententiæ. l. 3. §. 2. in fin. ff. Commodat.

Usque ad quod crescat æstimatione : & tunc aut æstimatione venit

Judicis officio : & aut res

Jure actionis : & inspicitur tempus contractæ obligationis, nec ultra progreditur, Br. in l. 22. ff. si cert. pet. l. 3 ff. Commod. & idem latè de hac materiâ.

Periit ante sententiam : & inspicitur, quanti plurimi fuerit usque ad diem, quò res periit, ultra non; quia æstimatione ultra non potest crescere, ut not. gl. ad l. 22. si cert. pet.

Duravit, vel erat quantitas, quæ perire non potest : & crescit æstimatione usque ad sententiam, l. 3. de cond. truic.

L. rii. bio ret nt: rba uia nt, isd. per idi. ib. da. cis. m. è; io. ita. ro. us. od e. eo. re. ta. ri. jus In

XVII.

An & quando pupillus, prodigus, furiosus
repetant absque restitutione in integrum?

Resp.
Aut solvi-
tur

{ Indebitum omni jure; & indistinctè locus datur re-
petitioni. Ratio est: quia donare non potest, & sic
propter solam scientiam donatio non præsumitur.
Major tamen, si curatorem non habuit, restitutio-
nem petere debet, *l. 3. C. de in integr. restit.*

Indebitum natu-
raliter tantum,
& quod civi-
liter est debi-
tum: & tunc
aut solvit debi-
tum

{ Sine affectu exactionis, ut in chi-
rographo ante biennium: & est
locus restitutioni indistinctè, *l. 1.
de Cond. indeb.*

{ Cum affectu exactionis; ut res judi-
cata, vel debitum ex testamento
solenni: & idem, quod circa in-
debitum utroque jure, obtinet.

Indebitum civiliter, sed debitum naturaliter: & indi-
stinctè locus est repetitioni, nec distinguitur inter
errorem ignoranter vel scienter admissum, *l. 25. de
Minorib.*

Aliquid, quod est utroque jure debitum, sed ope ex-
ceptionis indebitum redditur: & indistinctè locus
est repetitioni, sive exceptio sit favorabilis, sive
odiosa.

{ Indebitum, quod à majore non repeteretur, ut in eo,
quod crescit per inficiationem, & in aliis, *arg. l. 23.
§. fin. de Cond. indeb.* & est locus repetitioni.

XVIII. An

An & quando repetitio ex causæ defectu competat ?

Resp. Aut deficit causa, quæ ab initio fuit.	Impossibi- lis: & aut ille, qui dedit, fe- cit	Scienter: & non repetit: Ignoranter: & locus est repetitioni, l. 3. §. 5. de cond. caus. dat.
	Possibilis; & aut defe- cit	Casu for- tuito : & ite- rum aut

Ante moram; & non est locus conditioni ob causam tanquam causam non secutam, sed ex poenitentia, ut l. 5. de cond. caus. dat.

Post moram; & est locus conditioni, l. 3. §. 1. de cond. caus. dat.

Facto ejus, qui debet implere: & indistinctè locus est repetitioni, d. l. 3. in pr. l. 5. per tot. de præscript. verb.

Facto ejus, ob cuius personam debet impleri: & non est locus repetitioni, quasi causam non secutam, Gl. in l. ult. C. de cond. ob caus. Si tamen poeniteat, potest repeti, ut d. l. 3. §. 1.

Quod mihi non nocet, & alteri prodest,
quando teneat facere?

Præcessit contractus, de cujus naturâ est, ut tale quid faciam: &
cogor illud facere, l. 38. de eviction.

Resp. Quod aut

Non præcessit talis contractus: & aut alius ex facto meo

Aliquid lucratur, vel aliquid commodi sentit: & aut loquimur de

Testamento vel dote: & eorum favore quis potest cogi, l. 4. ad Sc. Trebell. l. 2. §. 1. ff. sol. matr.

Aliis casibus: & non potest quis cogi ad faciendum, l. fin. de usu & habit.

Ut possit reformare, quod antea erat: & cogor, l. 57. ff. de administrat. tut. & ibi Gl.

Aliquod damnum evitat; & aut petit à me

Ut aliquid de novo faciam: & aut loquimur de

Causis piis: & quis cogitur, l. 12. de religios. & sumt. fun.

Causis aliis: & non cogor, ut puta: vult quis, ut vendam sibi viam ad fundum, cum alias eò ire non possit.

Creditor unus, qui exigit, an teneatur cum aliis communicare?

Indebitum : & revocatur per creditores, l. 61. ff. de cond. indeb.

Resp.
Quòd aut est solutum

Hypothecam ; & aut creditor

Possidet, vel dolo desit possidere : & alii creditores revocare possunt per hypothecariam, l. 16. §. 3. de pignor.

Sine dolo desit possidere : & convenitur conditione ex lege l. sancimus. §. si verò creditores.

Privilegium ; & aut solvitur si ve datur

Species : & distingvitur ; de quo vid. Br. in l. pupillus. 24. de his, quæ in fraud. cred.

Debitum : & aut alii creditores prætendunt

Genus immediatè : quod potest revocari, l. 5. C. de privil. fisci. Genus enim perire non potest, l. 30. §. 5. ad L. Falcid.

Simplicè æqualitatem ; & aut erant

Bona possessa : & possunt revocari, l. 6. §. 7. de his, quæ in fraud. cred.

A

B

C

Bona

A B C D Judicis autoritate: & potest revocare d. l. 6.
§. 7.

Bona non
possessa;
& aut
creditor
exigit

Sine judi-
ce: & aut

Sine gra-
tificatio-
ne: &
aut

Sine ex-
torfio-
ne; &
aut erat

Per gratificationem: & cogitur com-
municare, d. l. 24. de his, quæ in
fraud. cred.

Cum extorsione: & cogi-
tur communicare, d. l.
24. de his, quæ in fr.

Idem debitum
divisum inter
socios: & de-
bet communi-
care, l. 63. §. 5.
ff. pro soc.

Idem debitum
inter cohere-
redes: de quo
vid. Br. in d. l.
pupillus 24.

Diversum debi-
bitum ad plu-
res personas
spectans: &
non tenetur
communicare
creditor, l. 8.
§. 1. de bon. aut.
jud. poss.

TANTUM.

FASCI.

FASCICULUS II.

1126.

Quæstionum Nobiliorum de utilissimâ Contractuum Materiâ:

RESPONDENTE

HERMANNO ANDREA DOMINICO Hohfeldt/
Mogono.

QVÆSTIO I.

An & quando quis liberetur solvendo creditori creditoris?

Resp. Aut ille creditor creditoris

Me vel bona mea habet obligata: quo casu solvendo eidem liberor iplo jure & invito creditore meo l. 27. ff. de pecun. constit.

Ideo teneor creditori meo, quia ipse tenetur: & possum alii solvere, l. 36. ff. de negot. gest.

Volente: & sine dubio contingit liberatio, ut in l. 11. in pr. ff. de pignor. act.

Causa, quare creditori meo teneor, est omnino separata à primâ; & aut solvo creditore meo.

Invito: & non contingit liberatio, l. fin. C. de Negot. gest.

Non habet me, vel bona mea obligata; & aut

Eo ignorante: & contingit liberatio ope exceptionis, l. 6. ff. de doli except.

S

II.

II.

Quando debeat solvi id, quod debetur?

Demonstrationis seu designationis: & statim potest peti, l. 118.

§. 1. de V. O.

Limitandæ obligationis: & statim illo tempore non expectato

debetur, l. 56. §. 5. de V. O.

Resp.

Quod aut in stipulatione apponitur tempus causâ

Dilationis seu multiplicandæ obligationis; & aut

Una præstatio est faciendâ; & aut tempus apponitur per

Accusativum, ut in annos, vel post annos: & intelligitur de fine temporis l. 49. l. 48. de condit. & demonstr.

Ablativû: & aut verba sunt relata

Ad eum, cui obligatio quæritur; ut accipias annò: & in principio anni potest peti, l. 41. §. 2. de manumiss. testam.

Ad eum, qui obligatur; ut anno dabo: & accipitur de fine temporis, l. 42. de V. O.

Ita, ut dubitetur, ad quem: & videtur appositum gratiâ promissoris, l. 86. de ann. leg.

Plures præstationes sunt faciendæ; & aut adjicitur tempus causâ

Multiplicandæ obligationis; quod est, quando apponitur in tempore obligationis, & debetur, in principio cujuslibet anni tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus, l. 12. pr. quando dies legat. & in l. 56. de V. O. fallit tamen, ut habet Br. in d. l.

Differendæ solutionis; quod est, quando apponitur in executione: & semper intelligitur de fine anni, l. 40. si cert. pet.

III. Cui

III.

Cui pereat res commodata, quæ remittitur per commodatarium, si dolo vel culpâ nuncii perit?

(Fuit actum, ut commodatarius ipse referret: & tunc; si per alium remittit, est in culpâ, & idcirco periculum ad ipsum spectabit, arg. l. 8. §. 4. ff. Mandat.

(Fuit in culpa ratione eligendi nuncii: & perit periculo mittentis, ut l. 10. §. sed etsi. ibi: si verò ff. commod. intelligendo sc. culpam secundum naturam Contractus.

Non fuit hoc actum; & aut

Resp-
Aut

(Non fuit in culpâ: & ejus periculò non perit, ut d. §. sed etsi: & in l. 20. ff. commodati.

Dubitant, utrum sit actum, an non, ut commodatarius ipse reportaret: & hoc casu ex qualitate personarum vel rei hoc perpenditur, nec minùs ex eo, quod consuetudo fert, l. 12. de pignorat. act. l. 12. §. 4. de usu & habit.

S 2

IV.

Indebitè solutum an & quando re- petatur?

Resp. Quod- dam est indebi- tum	Naturaliter tan- tum, ita ut nun- quam habuerit concomitanti-	Facti seu probabilem: & po- test repeti <i>l. 9. C. ad L. Fal- cid.</i>
	Civiliter, & natu- raliter debitū; & aut il- lud est debitum	Juris: & non potest repeti, <i>d. l. in fin. ad L. Falcid.</i>
	Naturale ita, quod ab initio fuit mil- sum cum civili; & aut obligatio civilis est sublata facto	Privati: &, quocun- que errore solu- tum sit, non re- petitur. <i>l. 19. de cond. indeb.</i>
	Hominis; & aut ho- minis	Publici seu Judicis: & idem est, ac si esset sublata à lege.
	Legis; & aut sol- vitur per errorem	Facti: & repetitur. <i>l. 37. ff. de fide- juss.</i> Juris: & non re- petitur, <i>l. fin. ff.</i> <i>Rem ratam ha- beri.</i>

Natu-

VP2 V

222

A

Naturaliter
& debi-
tum civi-
liter: &
aut ibi est

Naturalis praesumpta, ita ut nulla obstat exceptio:
& solutum non potest repeti, utputa solutum
auctoritate rei iudicatae, vel in obligatione lite-
rarum post biennium l. 1. C. de Cond. indeb.

Exceptio quae obstat: & tunc, quantumcunque
errore solutum sit, potest repeti l. 26. §. 3. §. 7.
de condict. indeb. Fallit tamen, si ex causa trans-
actionis solvitur, l. 65. de Cond. indeb.

Utroque jure: & quocunque errore solutum potest repeti.
l. 22. in pr. de Cond. indeb. Fallit tamen, si solvatur auctoritate
rei iudicatae, l. 1. Cod. de Condict. indeb. vel ex causa trans-
actionis, l. 2. C. eod. Item fallit in causis, quae crescunt per
inficiationem.

Ope exce-
ptionis, a-
lias utro-
que jure
debitum:
& aut illa
exceptio
est

Dilatoria: & quocunque errore solutum non re-
petitur, l. 10. de Cond. indeb.

Perpetua & favorabilis: & solutum quocunque
errore potest repeti, d. l.

Perpetua & Juris: & non potest repeti, d. l.
odiosa: &
aut solutio Facti: & potest repeti l. ult. ad Maced.
facta per er- Sci.
rorem

Dubia: & illa habetur perpetua l. 56. de Cond.
indeb.

Inducta ad rigorem juris conservandum: & tunc
solutum quocunque errore repetitur, l. 60. de
Cond. indeb.

Solvens post sententiam absolutoriam an solutum conditione indebiti repetere possit?

Partes sunt in concordia debitum præcesisse, sed agens conditione indebiti dicit indebitum propter sententiam, & non auditur, quocumque modo fuerit pronunciatum, *l. 60. de Cond. indeb.*

Quia nihil probatum est: & potest agi conditione indebiti ad repetendum illud, quod erat solutum indebite; si tamen conventus probaverit debitum, actor succumbet, & eatenus dicitur hic non posse repetere, *Br. in d. l. 60. n. 6.*

Resp. Quod aut

Omninò negatur debitum præcesisse; & aut reus fuit absolutus

Quia nulum debitum ad est; & aut fuit pronunciatum

Super facto: ut quia non contractum: & poterit repeti, & per sententiam probabitur indebitum *l. 13. §. 2. de jurejurand.*

Nullum vel nullo modo debitum: & sententia probat indebitum.

Non debitum; & aut dicebatur

Non debitum: & intelligitur non debitum, scil. civiliter: & sic posset probari per conventum debitum naturaliter, nisi ex actu aliud appareret.

Simpliciter: & præsumitur absolutus, quia non probatum probatur in *l. 15. de Except. rei judic.* & sic potest repeti, etsi a convento debitum probetur, nisi ex actis aliud appareret: Quia sententia semper refertur ad casum, qui colligitur ex actis *l. 18. ff. de Except. rei judic.*

V I.

Venditione pignoris facta per debitorem
an & quando præjudicetur creditori?

Ignorante: & Creditori non præjudicat *l. 15. C. de pignor.*

Resp. Aut debitor alienat rem pignoratam creditore

Præsente & tacente; & aut illa alienatio fit

Manumittendo: & ipsi præjudicat, *l. 1. C. de remiss. pignor.*

Alio modo; & aut venditor erat

Fiscus: & præjudicat creditori *l. 8. C. de remiss. pignor.*

Privatus; & tunc Creditori non præjudicat *l. 8. §. 15. quibus mod. pign. vel hypoth. solv.* nisi tacuerit animo decipiendi *l. 5. C. ad Sct. Vellejan.* vel nisi Judex misit proclama per civitatem, ut quicumque velit condicere, compareat. *l. 6. C. de remiss. pign.*

Præsente & consentiente; & aut quæ res bonis debitoris

Exiverit, constat: & distinguitur, prout habet *Br. in l. 8. §. 8. quib. mod. pign. vel hypotheca solv.* sc. utrum consenserit simpliciter, an sub modo, an verò sub conditione. Et hoc procedit, quando res non est reversa in debitoris bona; Sed si esset reversa, distingue: utrum ex eadem causâ, an ex aliâ redierit, ut in *l. 10. quib. mod. pign. vel hypothec.*

Non exiverit, constat: & tunc obtinet, quod habetur in *l. 8. §. 12. quib. mod. pign.*

Exiverit vel non, dubitatur: & id juris est, quod habetur in *d. l. 8. §. 7.*

Non consentiente alienationi: de, quo casu disponit *l. 3. §. fin. ff. qui potior. in pign.*

VII. De-

Debitor venditionem pignoris quomodo
possit impedire?

Liquidū :
& tunc
aut de-
bitor

Resp. Quod aut debitum est

Offert debitum, & deponit, & consignat: & non est
dubium, quin venditio pignoris impediatur, & de-
bitor liberetur, *l. 9. C. de solut.*

In iudicio: & sine dubio sufficit ad im-
pediendam pignoris venditionem *l. 5.
C. de distr. pignor.*

Offert tan-
tūm debi-
tum: id-
que aut sic

Extra iudicium: & licet non sufficiat ad
inducendam pignoratitiam actionem;
sufficit tamen ad hoc, ut mora debitoris
purgetur, *l. 91. §. 3. de V. O.* & sic conse-
quenter merito impeditur venditio,
quæ non potest fieri, nisi propter
moram.

Neque offert neque consignat debitum, sed simpli-
citer dicit: ego sum paratus solvere: tunc vendi-
tio non impeditur ipsi iure; sed interim valet, post-
ea vera eo solvente infringitur, *l. 9. de rescind.
vendit.*

Non liquidum, sed obscurum, fortè propter implicationem ra-
tionis inter debitorem & creditorem: & potest debitor co-
ram iudice interpellare creditorem, ut denominetur aliquis
mercator ad ineundam rationem inter ipsos; quod si facere
creditor superseedet, impeditur venditio *l. 5. C. de distract
pignor.*

Obligatio rei alienæ an & quando valeat?

[Erat debita ipsi obliganti : & tenet obligatio l. 3. §. 1. qui pot. in pign. hab. & innuitur in text. l. 1. pr. de pignor.

Repl. Quod aut res illa aliena

Non erat debita; & aut obligatus

Habet jus in re simpliciter : & tenet obligatio l. 13. §. 2. & 3. de pign. idq, intelligendum de eo jure, quod habet debitor. At si postea obliganti quaritur perfectum dominium, aut ipsi quaritur

[Ex causâ dicti juris, quod habebat in re, ut quia habebat Publicianam, & usucapiebat, & complevit usucapionem, & tunc ipsa res erit obligata l. 78. §. 4. de jure dot.

Ex aliâ causâ prorsus separatâ ab illâ : tunc potest videri, quare debeat illa res in obligationem incidere; sed erit idem, ac si simpliciter obligetur res aliena.

[Sub conditione, si mea erit : & non est dubium, quod teneat obligatio; existente conditione l. 16. §. 7. de pignor.

Non habet jus in re; & tunc aut obligavit illam rem

Simpliciter, & tunc aut rei dominus

Non ratum habuit : & aut creditor rem alienâ esse

[Ratum habuit : & obligatio confirmatur, l. 16. §. 1. ff. de pignor.

[Sciebat : & non confirmatur obligatio, l. 1. pr. ff. de pignor. Sed creditor potest eam retinere, si possidet, d. pr.

[Ignorabat : & confirmatur quoad utilem hypothecariam, l. 41. ff. de pign. act.

T

IX. In

In pignoribus an & quando procedat, ut
qui prior sit in tempore, potior sit in
jure?

Conventionali: & sine dubio procedit, ut, qui prior sit
in tempore, potior sit in jure *l. 11. ff. qui potior. in pign.
cum mille concordantiis.*

Judiciali: & tunc idem obtinet; quod ille nimirum,
qui prior in tempore, potior sit in jure *l. 2. qui po-
tior. in pign. hab.*

Resp.
Quod aut
loquimur
de pignore

Jus obligationis: & nullus erit potior in
jure, quia nullus est prior in tempore
quam alius, unò siquidē immisō omnes
statim immisī censentur, & sic omnes
sunt pares in tempore *l. 6. §. 7. ff. de his,
que in fraud. credit.*

Prætorio; &
aut omnes
præten-
dunt

Officium Judicis: & non procedit illa re-
gula: quia, sicut Prætor prius suā
æquitate admisit, ita æquitate suā non
vult, ut unus alteri præferatur, *l. 15. §. 15.
de damn. infect.*

Unus jus obligationis, alius officium judi-
cis: & tunc habet locum regula: Qui
prior &c. *l. 2. C. qui potior. in pign.*

Mutuans pecuniam ad rem emendam an
& quando habeat tacitam hypothe-
cam super eâ?

Simpliciter non exprimendo: ad rem emendam; cum ta-
men ex eâ res ematur: & tunc non habet privilegium ne-
que in personali neque in hypothecariâ l. 5. §. 17. ff. de
Tributor. act.

Ad rem emendam non expresso, quod illa res ei sit obli-
gata: & tunc habet privilegium in personas, non in
hypothecariâ l. 19. de privileg. creditor.

Resp.
Quòd
aut quis
mutuat

Ad rem emen-
dam pacto ex-
presso, quòd il-
la res sit sibi ob-
ligata; & aut
quæritur, an ha-
beat tale privi-
legium contra

Mulierem: & illa præcedit in pignore
ex causâ dotis taliter mutuanti, §.
his consequens auth. de equal. dot.

Alios: & habet privilegium in perso-
nali, nec non tacitam hypothecam,
& prioribus præfertur, l. 7. C. qui po-
tior. in pign. hab.

An actio personalis competens venditori transeat ad emtorem?

Resp. Quod aut actio incipit competere

Ante contractum & traditionem; & aut venditur

Post contractum ante traditionem; & aut loquimur in casibus

Post contractum & post traditionem: & ille casus, licet videatur indubitabilis, est magis dubitabilis, quam alius quisquam; videatur autem de eo plenè Br. in l. cum vin. 42. ff. de usurpat.

Jus s. nomen: & transit cessione omne jus competens ante contractum illius nominis occasione l. 6. de heredit. vel act. vendit.

Corpus: & aut ex-actio datur pro damno

Præterito: & non competit venditori, nec eam cedere tenetur l. 1. §. 24. de aqu. quotid. & estiv.

Futuro; & est actio

Merè personalis: & non transit nisi cessione. l. 18. §. 5. & 7. de damn. infect.

In rem scripta: & transit l. 6. §. 4. ff. de aqu. plurv. arcend.

In quibus in casu præcedenti transit sine cessione: & tunc eodem in casu nostro transit sine ipsa Br. in d. l. sitertius 6. §. si quis prius. 4.

Aliis; & non transit; sed tenetur cedere: id quod probatur l. 11. §. 8. quod vi aut clam.

Fructus rei emtæ ad quem spectent?

Pisco; & dicimus, quòd ejus fa-
 vore emtor teneatur stare co-
 lono.
 Naturales extantes; &
 aut loquimur de Privato: tunc, quia pars rei, sine
 dubio cedunt rei venditæ, l.
fin. §. fructus de his qui in fundo
creditor.
 Resp. Quòd aut sint fructus
 Industriales; & aut lo-
 quimur de fructibus
 Ante venditionem perceptis: &
 sunt vendentis.
 Post venditionem percipiendis:
 & sunt ementis, l. 13. §. 10. de
act. emt.
 Ad quem jus coloni transit de
 naturalitate; ut in eo, qui emit
 à fisco: & transit ad eum jus
 coloni, inspecto tempore, quò
 pensio solvi debet, l. 50. §. Tryph.
de jure fisci.
 Naturales; quorum
 occasione debetur
 pretium & pensio; &
 aut est talis emtor
 Ad quem non transit jus coloni;
 ut in emtore privati: & debet
 inspici tempus, quò fructus
 percipiuntur, Br. in d. §. Try-
 phonino.
 Industriales, quorum respectu debetur pensio; ubi quid
 obtineat, vid. ap. Br. in l. 13. §. 10. de act. emt.

VIX

T 3

XIII.

Successor an & quando teneatur

stare colono?

Universali: & non dubium est, quod teneatur & cogatur stare colono, sicut defunctus, l. 59. de Reg. jur.

Est constitutum: & quilibet successor cogitur stare colono, l. 1. & 2. si ager vectigal.

Non in plenum jus, ut missus in possessionem causâ rei servandæ: & cogitur stare colono, l. 8. §. 1. de bon. aut. jud. possidend.

Ex voluntate: & non cogitur stare colono, l. 9. C. de Locat.

Non habet, ut fructuarius respectu juris dominii: & Successor non tenetur stare colono, l. 9. §. 1. ff. Locat.

Habet respectu alterius, cui restituitur postea: & successor tenetur stare colono, l. 8. de administr. Tutor.

Habebat nomine suo: & tunc similiter successor, in quem transfertur ex naturalitate, tenetur stare colono, l. si jur. solut. matr.

Resp. Aut loquimur de Successore

Singulari: & aut conductori jus in re

Non est constitutum; & aut succesor successit

In plenum jus; & aut successit

Ex naturalitate; & ille, qui locavit, aut plenam administrationem

Salarium quo tempore solvi debeat?

Rerum; & eo casu locum habet, quod docet *Gl. in l. 3. C. locat.*

Pro sumptibus magis, quam pro mercede laboris, ut pecunia, quæ datur legatis & similibus: & illa debet solvi in initio. *l. legatus §. 1. de legat.*

Operarum: & tunc aut pecunia datur

Apparet, quia videtur tacite actum, ut solvatur nuncio, ut si esset talis, qui non posset operas promissas exhibere, nisi pecunia solveretur: & solvitur in initio. *l. 34. de R. Jur.*

Pro mercede; & aut verisimilitudo

Non apparet; & aut loquimur de obligatione ex

Contractu: & tunc salarium debetur in fine temporis, *l. 3. C. locat.*

Est unum tantum salarium constitutum: & debetur in initio. *l. 1. §. Divus. de var. & extraord. cognit.*

Ex legis dispositione; & aut

Est salarium annuum: & debetur in initio cujuslibet anni. *l. 15. C. de advocat divers. judicior.*

XV. Quan-

Resp. Quod aut loquimur in locatione

Quando unus debet salarium, alius operari
ex hominis dispositione, & opera casu fortuito
non potest præstari, utrum debeatur
salarium ?

<p>Resp. Quòd illa dispositio aut erat</p>	<p>Contractus ve- rus; isque vel nominatus</p>	<p>Bonæ fidei; & aut evenit casus in personâ</p>	<p>Conducentis : & debetur inte- grum salarium <i>l. 15. §. 6. locat.</i> Ejus, qui debet operas, & de- betur pro rata <i>Br. in l. 1. §. 13. n. 2. de var. & extraordinar. cogn.</i></p>
		<p>Stricti juris ; & aut verba sunt concepta</p>	<p>Conditionaliter ; ut si hoc fece- rit, dabo tan- tùm & non de- betur salarium uti vulgò not. <i>in l. 10. in pr. ad l. Rhod. de jact.</i> Non conditiona- liter ; & erit i- dem, quod in locato condu- cto secundum not. in d. l. 10. Contra-</p>

A

Contractus innominatus; & aut vult repetere pecuniam ideo, quia

^{1134.} Poenitet eum: & potest; cum in contractibus innominatis sit locus poenitentiae, dum modo ei, qui debebat operas, vel aliud factum praestare, de indemnitate satisfaciat.

Causa non secuta & factum non impletum; & distingvendum est, prout distingvi hic solet in contractibus nominatis, quibus illi assimulantur.

Contractus, qui succedit in locum dispositionis legalis: & merito, quando debetur salarium ex dispositione legis, l. 4. & ibi not. C. de advocat. divers. judic. Br. in d. l. 1. §. 13. n. 11. de var. & extraord. cognit.

Ultima voluntas; & tunc aut

Una praestatio est facienda: & debetur totum, licet quis impediatur casu praestare, l. 8. C. de legat. l. 69. §. 2. de legat. 2.

Sunt faciendae praestationes annuae: & pro anno, qui incertus est, debetur integra pecunia, pro aliis non l. 10. in pr. de ann. legat.

V

XVI. Vo-

Voluntas an & quando inducat
mandatum?

Resp. Quod aut loquimur de voluntate	Limitatā, & aut est facta limitatio	{	Ad certum & determinatum contractum: tunc illa voluntas inducit mandatum, <i>l. 1. quod jussu.</i> Non ad certum contractum; ut quando voluntas patris est limitata, quod filius contrahat in peculio, quod ipsi separatim concesserat: & illa voluntas non inducit mandatum, <i>l. 36. si cert. per.</i>
	Non limitatā; & tunc aut negotiū	{	Intervenit alia necessaria causa ad inducendum mandatum, <i>l. 18. & quod ibi not. ff. Mandat.</i> Non interveniunt illa necessaria: & voluntas non inducit mandatum, prout communiter not. in <i>l. 2. de action. & obligat.</i>
	Spectat principaliter ad eam, cujus voluntate geritur: & aut	{	Spectat principaliter ad gerentem: & voluntas non inducit mandatum, <i>l. 2 §. fin. ff. Mandat.</i>
	Spectare potest pariter ad utrumque: & aut	{	Voluntas est causa negotii, ut quia præcedit voluntas mea, propter quam tu aliquid facis: & voluntas inducit mandatum, <i>l. 1. ibi: dum ducitur, sive volo. ff. Mandat.</i> Negotium est causa voluntatis: ut te faciente aliquid ex tuo motu ego volui & consensi: & non inducit mandatum, <i>l. 160. de Reg. jur.</i> Parit tamen aliquod præjudicium, secundum ea, quæ tradit <i>Br. in l. 2. §. 2. Solut. matr.</i> Inducit etiam ratihabitionem, si ejus nomine geratur.

XV

V

XVII.

Defectus superveniens an & quando impediatur ratihabitio?

Gerentis: & hoc casu non impeditur ratihabitio, l. 24 ff. rem ratam haberi.

Ex legis dispositione: & eo casu impeditur ratihabitio, d. l. 24.

Ejus, qui gessit illum actum: & eo casu non impeditur ratihabitio, l. 71. §. 2. de solut.

Fingitur una persona cum gerente: & idem juris est: quia potest ratum haberi; exemplum est in duobus reis, l. 58. §. 2. de solut.

Est persona prorsus extranea: & in eius prajudicium non potest ratum haberi, l. 19. §. fin. quemadmod. servit. amitt.

Ratum habentis; & aut supervenit

Facto hominis; & aut quis vult ratum habere in prajudicium

Tertii & ille tertius aut

Rei, super qua aliquid agitur: & eo casu ratihabitio impeditur, l. 8. ff. de pericul. & commod. rei vend.

Resp. Quod aut defectus supervenit ex parte

Stipulatio respectu turpitudinis, quæ in eâ continetur, an & quando valeat?

	Non habet: & illa stipulatio est	{ Secundum legem: & valet; per tot. tit. de V. O. { Præter legem; ut quando quis alteri stipulatur: & non valet principale, sed poena, l. 38. §. 17. de V. O.
	Habet; & aut	{ In stipulationem venit res turpis: ut permittis facere homicidium: & est nulla, l. 26. de V. O. { In stipulationem non venit res turpis, sed ipsa turpiter facta; ut si dolo & metu commissâ sit: & tunc valet, sed datur remedium à jure quod met. caus. de dolo.
Resp.		
Quòd aut sti- pulatio turpi- tudinè		{ Stipulatio habet turpem causam, sed quod promittitur, non est turpe, & aut causa in stipulatione { Exprimitur: & stipulatio est nulla ipso jure, l. 7. §. 3. de Pact. l. 123. de V. O.
		{ Non exprimitur, sed in veritate ob turpem causam: & valet stipulatio; sed obstat exceptio l. pen. de cond. ob turp. caus. de quâ in consi- tu.

XX
XIVX

V
V

Fidejussor si succedat Principali, an extinguatur obligatio fidejussoria?

Efficaciter obligato: & sine dubio extinguatur fidejussoria, l. 95. §. 3. ff. de solut. cum similib.

Naturaliter tantum obligato: & sine dubio non extinguatur obligatio fidejussoria, l. 21. §. 2. quod si hic servus. ff. de fidejussor.

Resp.
Quòd
aut succedit debitori

Obligato naturaliter & civiliter, sed tuto exceptione; & aut erat exceptio, quæ

Transit ad fidejussorem & heredem: & sine dubio extinguatur obligatio fidejussoria: quia per hoc non fit deterior conditio creditoris.

Non transit ad fidejussorem, neque ad heredem: & itidem extinguatur ceu fidejussoria: quia per hoc non fit deterior conditio creditoris, d. l. 95. §. 3. vers. & è contrario. ff. de solut.

Transit ad heredem, non ad fidejussorem; ut beneficium restitutionis; id quod latè persequitur Br. in d. l. 95. §. 3. n. l. & 2.

Obligationi facti an possit accedere fidejussor?

Simpliciter dicendo, fidejubeo; & valet, & intelligitur fidejube-
re omni modo, quo valere potest, l. 81. de V. O.

Interesse, & valet fidejussio, l. 15. de fidejussor.

Ipsium factum perfectum, h. e. ad id quod re-
sultat ex facto, puta promitto tibi dare li-
brum manu talis scriptoris scriptum; & va-
let, l. 137. §. 5. de V. O.

Quod principalis facturus est: &
non valet, l. 65. ff. de fidejussor.

Se effecturum & curaturum, ut
principalis faciat: & valet, l. 83.
in pr. de V. O.

Sunt ejusdem peri-
tiae: & valet, l. 5.
de duob. reis.

Ipsium fa-
ctum; &
aut respe-
ctum ha-
bet ad

Ipsium actū
faciendi;
& aut fide-
jussor pro-
mittit

Se acturū,
quod prin-
cipalis pro-
misit: &
tunc aut

Non sunt ejusdem
peritiae: & non
valet, quia diver-
sum videtur pro-
mittere, adeoque
vitiatur fidejus-
sio, l. 42 ff. de fi-
dejussor.

Resp. Quod aut fidejuber

Expimendo, quod promittit: & aut promittit

Resp. Aut ille, qui emic

In re emtâ à pupillis an usucapio procedat?

Scit eum esse pupillum; & tunc aut emit

Non cum solennitate: & non acquirit dominium nec usucapiendi conditionem l. 2. §. 15. pro emtor.

Cum solennitate & cum decreto: & si dominus est pupillus, transfert dominium: si non dominus, usucapiendi conditionem, d. l. 15. §. 8. t. t. ff. de reb. eor. qui sub tut.

Resp. Aut ille, qui emit

Pupilli: & non procedit usucapio, l. 48. de acquir. rer. domin. l. 3. C. de autor. tutor. sive res sit mobilis, sive immobilis.

Putat eum adultum; & aut emit rem

Immobilis: & tunc non procedit, quia scivit, aut scire debuit adultum talem rem vendere non posse, l. 24. cum Gl. de usucap.

Servando servari potest: & non procedit usucapio, l. lex qua tutores, de administr. tutor.

Alterius; & aut erat res

Mobilis; & tunc aut

Servando servari non poterat: & procedit usucapio. Br. in d. l. pro emtore 2. §. si à pupillo l. n. 4. §. 5. ff. pro emtor.

Defectus superveniens in personâ præscribentis an interrumpat usucapionem?

Resp. Quod aut intervenit defectus	[Animi tantum, non tamen efficitur incapax dominii; & usucapio non extingvitur, <i>l. 44. §. 1. de usucap.</i>]
	[Respicit dominium rei simpliciter; ut in Judæo & mancipio Christiano: & puto absque dubio, quod interrumpat præscriptionem, <i>l. 56. circ. fin. C. de Episcop. & Cleric. l. 1. C. ne mancip. Christian.</i>]
	[<p>Talis, qui facit ipsum incapacem dominii; & aut ista incapacitas</p> <p>Est mixta, consideratione dominii & tituli, ut quidam possint acquirere ex omni causâ, præterquam ex titulo, ut damnatus de libello famoso: & aut ille titulus</p>]

Supervenit tempore debiti, ut quia legatum fuit, & dies legati cessit, antequam erat incapax: & eo casu non interrumpitur usucapio. Ab initio fuit ejus conditionis: & non procedet usucapio, *l. ult. de usucap. pro hered.*

COROLLARIUM.

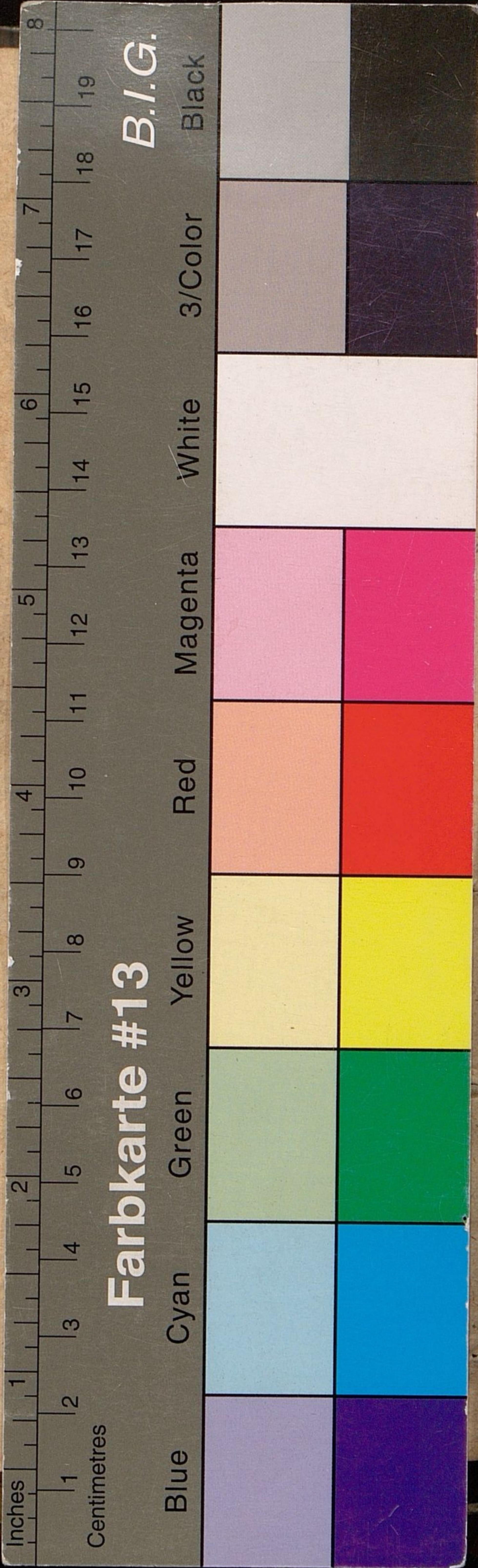
Frustra Jcti affectat nomen, qui theoriæ saltem inhærens praxin negligit, vel planè, immemor *l. 14. C. de Adv. div. Judicior.* alto despicit supercilio. Nunquam enim ad genuinam & solidam Jurisprudentiæ, tanquam disciplinæ practicæ, cognitionem adspirabit; licet vel centum annos speculationibus suis consumferit, ipsaque etiam jura æque diu in Academiis cæci ducis instar, qui veram legum applicationem & usum ipse tamen ignorans monstrare aliis audet, profitendo tractaverit, & à multis, proh dolor! pro Oraculo fuerit adoratus.

S. D. G.

(X2618056)

B.I.G.

Farbkarte #13

83

15
QVÆSTIONUM
NOBILIORVM

iii. 224
20

63

DE 1679
UTILISSIMA CONTRA-
CTUUM MATERIA

CLARISSIMI BARTOLI SCRIPTIS
passim excerptarum

FASCICULI DUO:

QUOS
AUSPICE DEO

ET
SUFFRAGIO ICTORUM ERFURT.

MICHAEL HENRI-
CUS *Grout* /
HALLENS. SAX. J. D.

ET
HERMANNUS ANDREAS
DOMINICUS HOHFELDT

KÖNIGLICH
UNIVERS.
ZVITALE

MOGONUS
defendent

Die Saturni futuro, qui erit 6. (16.) Septembr.
AN. clo Idc LXXIX.
Horis à IX. ad XI. item à IV. ad VI. ante- & pomerid.
In Auditorio Cœlico.

ERFURTI,
Typis KIRSCHIANIS,
Excell. In. Brückner